

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/13/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010291
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2615010291.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci v trestnej veci obžalovaných: F. O. a J. A., pre zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného J. A., nar. XX.XX.XXXX proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 26.9.2016, č.k. 1T/120/2015-363, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.5.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného J. A., nar. XX.XX.XXXX zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Senica dňa 26.9.2016, č.k. 1T/120/2015-363 rozhodol tak, že: Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015 vo výroku o vine u obžalovaného 1/ F. O. pre zločin krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, za použitia § 138 písm. e/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1/ Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona a u obžalovaného 2/ J. A., pre zločin krádeže v spolupáchatelstve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, za použitia § 138 písm. e/ Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20, celý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému 1/ F. O. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky a 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu pobytu zdržiavať sa v súdnom okrese Okresného súdu Zvolen (okres Detva, Krupina, Zvolen) vo výmere dvoch rokov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad a celý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému 2/ J. A. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ roky a 8 /osem/ mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 62 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu pobytu zdržiavať sa v súdnom okrese Okresného súdu Zvolen (okres Detva, Krupina, Zvolen) vo výmere dvoch rokov, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. 1T/120/2015 2

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015, súd obžalovaných:

1. F. O., nar. XX.XX.XXXX v O., invalidný dôchodca, trvale bytom O., V. XX, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Banská Bystrica,
2. J. A., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom O., naposledy bytom O., V., V. XX/X, t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Ilava,

uznáva za vinných, že

- dňa 02.09.2014 v čase od 12.15 h do 15.15 h v Hlbokom po predchádzajúcej dohode sa vlámali do rodinného domu č. XXX tým spôsobom, že prineseným skrutkovačom vypáčili balkónové dvere v zadnej časti domu vedúce do obývačky, následne na prizemí domu z dámskej kabelky tmavej farby a skrinky odcudzili finančnú hotovosť 2909,70 € a z obývačky domu 1 ks notebook zn. ASUS tmavej farby, čím spôsobili L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. č. XXX krádežou škodu vo výške najmenej 1700,- € a poškodením dverí škodu vo výške 170,- € a krádežou finančnej hotovosti spôsobili Cirkevnému zboru Evanjelickej cirkvi augsburského vyznania na Slovensku Hlboké, Hlboké 115 škodu vo výške 1409,70 €,

- dňa 06.10.2014 v čase okolo 11.30 hod. v obci B., okres Zvolen sa po predchádzajúcej vzájomnej dohode priviezli do obce B. na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, striebornej farby, ktoré viedla obvinená F. B., následne zastavili blízko rodinného domu s číslom XXX/XX na Ul. Q. patriacom Ing. F. A., nar. 12.XX.XXXX v L., trvale bytom B., Ul. Q. XXX/XX a K. L., rod. A., nar. X.X.XXXX, trvale bytom B., Ul. Q. XXX/XX, kde obvinená F. B. zazvonila na zvonček na bráničke uvedeného rodinného domu za účelom zistenia prítomnosti osôb v dome a keď nikto na zvonenie nereagoval, obvinení F. O. a J. A. vystúpili z vozidla, prešli cez neuzamknutú bráničku k vchodovým dverám, ktoré obvinený J. A. vylomil v oblasti zámku za pomoci prineseného skrutkovača a po otvorení vchodových dverí obaja vošli do priestorov domu, ktoré na prvom poschodí prehľadali, pričom obvinený J. A. si v priestoroch detskej izby v zadnej časti poschodia z neuzamknutej šperkovničky položenej na komode prisvojil 1 ks zlatý dámsky prsteň v tvare V, 1 ks zlatý dámsky prsteň s bielym očkom, 1 ks strieborný dámsky prsteň a v ďalšej detskej izbe si prisvojil 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 20,- €, ktorá sa nachádzala na nočnom stolíku a keď boli vyrušení obyvateľkou domu F. A., nar. 24.X.XXXX, trvale bytom B., Q. XXX/XX, obidvaja odišli z domu preč a nastúpili do vozidla, v ktorom ich čakala obvinená F. B. na mieste vodiča, pričom spolu odišli na nezistené miesto, čím Ing. F. A., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom B., Ul. Q. XXX/XX spôsobili škodu odcudzením v celkovej výške 200,- € a poškodením uzamykacieho mechanizmu vchodových dverí v celkovej výške 20,- €,

- dňa 16.10.2014 v čase o 09.00 hod. prišli na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Fabia, striebornej farby, EC HC101BP, ktoré viedla F. B. do obce K. F., okres Turčianske Teplice, kde zastali pred rodinným domom na Ul. F. č. XXXX/X, vystúpili z auta pričom F. B. nechali sedieť v aute a spolu išli k domu, kde zazvonili a keď nikto neotváral po vzájomnej dohode, že dom „spoločne vylomia“, prešli cez otvorenú bráničku rodinného domu, kde J. A. za pomoci prineseného skrutkovača vylomil v blízkosti zámku, plastové okno vedľa vchodových dverí z prednej časti domu od ulice, vošli dnu, kde vo vnútri sa rozdelili, prešli prízemie aj vrchné poschodie a po izbách hľadali peniaze, obv. F. O. z kuchynskej linky v kuchyni odcudzili finančnú hotovosť vo výške 120,- €, obrúčku a prsteň, veci si uschoval do vreciek nohavíc, obv. J. A. zo spálne domu zo skrine zobral krabičky, v ktorých boli rôzne zlaté šperky, tieto vysypal do jednej z nich a krabičku so všetkými šperkami čo našiel zobral so sebou (rôzne prstene, náušnice a retiazky zo žltého kovu), cez vypáčené okno z domu spoločne s F. O. vyšli, nastúpili do auta a po naštartovaní prešli asi 10 metrov, kde boli zadržaní príslušníkmi odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Martin, odcudzené predmety z rodinného domu boli príslušníkmi polície bezprostredne po skutku nájdené a zaistené pri obvinenom O., A. ako aj pri ohliadke motorového vozidla zn. Škoda Fabia, čím poškodenej H. Q., nar. XX.XX.XXXX, vznikla škoda vo výške 1.930,88 € odcudzením predmetov zo žltého kovu a 120,- € na hotovosti, teda celková škoda odcudzením je vo výške 2.050,88 € a 201,09 € poškodením okna,

t e d a

obžalovaný 1/ F. O.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil činom väčšiu škodu, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydla iného,

obžalovaný 2/ J. A.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil činom väčšiu škodu, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním,

- spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydla iného,

čím spáchali

obžalovaný 1/ F. O.

- zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, b/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. e/ Trestného zákona,

- prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, obžalovaný 2/ J. A.
- zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. e/ Trestného zákona,
- prečin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Za to obžalovaného J. A. odsúdil takto:

podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.), s použitím § 36 písm. l/, n/ Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012 uverejneného v Zbierke zákonov č. 428/2012, § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému J. A. ukladá aj trest zákazu pobytu zdržiavať sa v súdnom okrese Okresného súdu Zvolen (okres Detva, Krupina, Zvolen) vo výmere 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/36/2014 zo dňa 8.10.2014, právoplatného dňa 16.2.2015, ohľadom obž. J. A., nar. XX.XX.XXXX v K., ktorým bol obžalovanému J. A. uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 /šestnásť/ mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, súd obžalovaným 1/ F. O. a 2/ J. A. ukladá povinnosť a to spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Ing. F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., Ul. Q. XXX/XX, škodu vo výške 220,- €.

Podľa 288 ods. 1 Trestného poriadku, súd poškodenú H. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. F., Ul. F. č. XXXX/X, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení obžalovaný J. A. odvolanie, ktoré odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že podáva odvolanie len čo do trestu, nevyhýba sa trestnoprávnej zodpovednosti, dobrovoľne sa priznal, je pripravený niesť za svoje skutky primeraný trest, prosí však o zväzovanie, či je uložený trest primeraný a či nie je príliš tvrdý. Trest ukladaný napadnutým rozsudkom vo výmere 6 rokov nepodmienečne vlastne predstavuje súčet trestov uložených zrušeným rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/36/2014 zo dňa 8.10.2014. Povinnosť uložiť súhrnný trest mal už Okresný súd Zvolen pri vynášaní rozsudku sp.zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015, nakoľko vo Zvolene prejednávaného skutku sa dopustil ešte skôr (6.10.2014) ako bol Okresným súdom Piešťany sp.zn. 1T/36/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (8.10.2014). Okresný súd Zvolen však v rozpore so zákonom neuložil súhrnný trest, zostal v platnosti samostatný trest vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne, ktorý ako samostatný trest je oveľa prísnejší ako by bol súhrnný trest. Uvedené pochybenie naprával až Okresný súd Senica, ten uložil súhrnný trest aj za skutky uvedené v rozsudku Okresného súdu Piešťany. Napadnutý rozsudok vyznieva tak, že Okresný súd Senica sa akoby cítil viazaný výškou trestu uloženou obžalovanému Okresným súdom Zvolen a aj Okresným súdom Piešťany a preto trest zodpovedá súčtu týchto dvoch trestov. Podľa názoru obžalovaného, keďže skutky uvedené v rozsudku Okresného súdu Piešťany nepredstavujú pokračovací trestný čin ku skutkom uvedeným vyššie (2.9.2014, 6.10.2014 a 16.10.2014), súd nie je viazaný požiadavkou podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, že pri pokračovacom trestnom čine nemožno uložiť páchatelovi miernejší trest než mu bol uložený skorším rozhodnutím, trest obžalovaného tak nemusí zodpovedať súčtu predchádzajúcich dvoch trestov. Uvedené vyznieva pre neho nespravodlivo aj pri porovnaní so spoluobžalovaným F. O., ktorý bol tým istým rozsudkom OS Zvolen odúdený na nepodmienečný spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov. Napadnutým rozsudkom mu bol uložený spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 10 mesiacov. Za skutok, ktorý teda spoločne spáchali dňa 2.9.2014 mu tak bol trest zvýšený iba o 4 mesiace. U obžalovaného A. bol oproti

rozsudku OS Zvolen, plus skutky uvedené v rozsudku OS Piešťany trest zvýšený až o 14 mesiacov. Tiež poukázal na celkovú výšku škody spáchanú všetkými skutkami, za ktoré mu bol uložený trest, a to 5.751,67 eur, ktorá ani zďaleka nedosahuje výšku značnej škody, ktorý je kvalifikačným predpokladom posúdenia skutku ako zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona. Nebyť tak najnovšieho vývoja judikatúry NS SR, boli by jeho skutky kvalifikované a posudzované v trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky. Dovoľuje si požiadať o zhovievavosť pri určovaní výšky trestu a uloženie priaznivejšieho, ktorý bude adekvátnejší výške spôsobenej škody.

Prokurátor odvolanie nepodal.

Na tomto odvolacom dôvode zotrval aj na verejnom zasadnutí. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný J. A. uznaný za vinného zo zločinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e/ Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona. Súd konanie posúdil podľa ustanovenia § 194 ods. 1 Trestného zákona bez príslušnej kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa ods. 2 písm. a/ uvedeného ustanovenia zákona. Obžalovaní totiž spáchali súčasne trestný čin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, t. j. prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čím spôsobili väčšiu škodu a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním, a teda súd príslušný kvalifikačný prvok (prípocítanie závažnejšieho spôsobu konania) v rámci súbežnej kvalifikácie trestných činov použil ako okolnosť podmieňujúcu použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti sadzbe konkurujúcej. Súd zároveň uvádza, že dané konanie obžalovaných nebolo posudzované podľa ustanovenia § 212

ods. 2 písm. a/ Trestného zákona (prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel' zmocní a čin spácha vlámaním), ale podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona (prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel' zmocní a čin spácha závažnejším spôsobom konania - vlámaním), nakoľko v prípade § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona sa jedná o kvalifikovanú skutkovú podstatu, ktorá je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorá sa použije len vtedy, ak páchatel' krádežou vlámaním nespôsobí ani škodu malú, pričom v danom prípade obžalovaní svojím konaním spôsobili škodu väčšiu (najmenej 2.660,- €).

U obžalovaného A. súd zistil, že v odpise z registra trestov má celkom 8 záznamov o odsúdení, ostatný raz vo veci vedenej Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 1T/124/2015, ktoré odsúdenie je obsiahnuté v skutkovej vete výroku rozsudku.

Ide o rozsudok zo dňa 18.11.2015, právoplatný dňa 4.12.2015, ktorým bol obžalovaný A. uznaný za vinného zo zločinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. e/ Trestného zákona a z prečinu porušovania domovej slobody spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na spoločný a úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a zároveň bol obžalovanému uložený aj trest zákazu pobytu zdržiavať sa v súdnom okrese Okresného súdu Zvolen (okres Detva, Krupina, Zvolen) vo výmere 2 rokov. Súčasne Okresný súd Zvolen v uvedenom rozsudku zrušil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/4/2015 a to u obžalovaného A. vo výroku o vine pre zločin krádeže v spolupáchatel'stve podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona za použitia § 138 písm. e/ Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody v spolupáchatel'stve podľa § 20, § 194 ods. 1 Trestného zákona, celý výrok o treste, ktorým bol obžalovanému A. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie výroky, ktoré mali v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery obžalovanému A. súd zistil dve poľahčujúce okolnosti, a to že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval, a že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, a taktiež zistil dve priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov a v minulosti už bol za trestný čin odsúdený. Pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vychádzal súd pri súbehu trestných činov zo zákonom stanovenej trestnej sadzby vzťahujúcej sa na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, t. j. na zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, s trestnou sadzbou 3 roky až 10 rokov, ktorej hornú hranicu s poukazom na § 41 ods. 2 Tr. zák., v znení Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL.ÚS 106/2011 z 28. novembra 2012, zvýšil o jednu tretinu, t. j. súd vychádzal z trestnej sadzby 3 roky až 12 rokov a 4 mesiace. Vychádzajúc z takto upravenej trestnej sadzby súd uložil obžalovanému A. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, ktorý trest je zároveň trestom spoločným podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko sa v prípade skutku spáchaného dňa 2.9.2014 (obžaloba prokurátorky Okresnej prokuratúry Senica Pv 621/14/2205 zo dňa 22.10.2015) jedná o čiastkový útok tvoriaci súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový skutok, resp. skutky (skutky uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, spáchané dňa 6.10.2014 a dňa 16.10.2014) už bol obžalovaný A. odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015. Všetky uvedené útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania i v predmete útoku, a taktiež subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a, preto súd uložil obžalovanému A. úhrnný a zároveň spoločný trest odňatia slobody v uvedenej výmere, a súčasne zrušil výrok o vine a celom treste obžalovaného v skôr vydanom rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015 s tým, že skutky tu uvedené prevzal do nového rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery bol súd viazaný skutkovými zisteniami zrušeného rozhodnutia a zohľadnil požiadavku, že pri pokračovacom trestnom čine nemožno uložiť páchatel'ovi miernejší trest, než mu bol uložený skorším rozhodnutím, a taktiež súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Takto uložený trest je súčasne aj trestom súhrnným podľa ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko sa obžalovaný prejednávaneho skutku dopustil ešte skôr, ako bol Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok pre prečin krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 212 ods. 1, ods. 3 písm.

a/, písm. b/ Trestného zákona a iné, kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (rozsudok zo dňa 8.10.2014, ktorý nadobudol u obžalovaného právoplatnosť dňa 16.2.2015). Na základe toho súd zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/36/2014 zo dňa 8.10.2014 ohľadom obžalovaného A., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, a uložil obžalovanému vo vzťahu k celej jeho zbiehajúcej sa trestnej činnosti taktiež súhrnný trest odňatia slobody. Súd obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Okresný súd obžalovanému A. rovnako ako obžalovanému O. uložil aj trest zákazu pobytu v súdnom obvode Okresného súdu Zvolen (t. j. v okresoch Detva, Krupina a Zvolen) po dobu dvoch rokov, keďže obžalovaný sa prejednávanej trestnej činnosti dopustil v tomto súdnom obvode.

V prvom rade musí odvolací súd uviesť, že rozhodoval na podklade odvolania podaného obžalovaným. V takom prípade nemožno zmeniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného. Zároveň je treba zdôrazniť, že odvolanie bolo obmedzené len na výrok o treste a postup konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo.

V tomto kontexte odvolací súd konštatuje, že okresný súd správne rozhodol, ak ukladal obžalovanému spoločný trest a to jednak za skutok zo dňa 2.9.2014, pre ktorý bola podaná obžaloba Okresnej prokuratúry Senica č. Pv 621/14/2205, a jednak za skutky zo dňa 6.10.2014 (rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015) a zo dňa 16.10.2014 (pôvodne rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 2T/4/2015 zo dňa 17.3.2015), teda že odsúdil páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť.

Nesprávne však okresný súd postupoval, keď ukladal zároveň aj súhrnný trest, teda keď zrušil výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/36/2014 zo dňa 8.10.2014, právoplatného dňa 16.2.2015.

V prípade ak čiastkové útoky spáchané v dňoch 2.9.2014, 6.10.2014, 16.10.2014 tvoria súčasť pokračovacieho trestného činu, okresný súd dospel k nesprávnemu záveru, že sa obžalovaný prejednávaného skutku dopustil ešte skôr, ako bol Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok.

V prípade pokračovacieho trestného činu je tento dokonaný v prípade ak páchatel' naplnil svojim konaním všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu, a dokončený je takýto trestný čin až odstránením protiprávneho stavu. Posledný čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného a za ktorý bol ukladaný spoločný trest, bol spáchaný dňa 16.10.2014. Rozsudok, ku ktorému súd ukladal súhrnný trest, bol vyhlásený dňa 8.10.2014. Z uvedeného vyplýva, že nie je splnená podmienka na uloženie súhrnného trestu a trest mal byť ukladaný len ako trest spoločný, prípadne zároveň úhrnný. Skutku sa obžalovaný dopustil (dokončil trestný čin) až 16.10.2014, pričom predchádzajúci trest bol ukladaný rozsudkom vyhláseným už 8.10.2014.

Obhajca obžalovaného správne podotkol, že okresný súd v skutočnosti uložil spoločný a súhrnný trest vo výmere, ktorá zodpovedá súčtu výmery trestu uloženého Okresným súdom Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015 (4 roky 8 mesiacov) a Okresným súdom Piešťany sp. zn. 1T/36/2014 (16 mesiacov) t.j. 72 mesiacov (6 rokov).

Ak by bol správnym spôsobom uložený trest spoločný, tento by nesmel byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom (čím sa myslí v tomto prípade trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015) teda miernejší ako 4 roky a 8 mesiacov.

Súčasne ak by nebol ukladaný súhrnný trest, zostal by v platnosti trest uložený Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014, trest vo výmere 16 mesiacov.

Obžalovanému by teda boli uložené postupne tresty 16 mesiacov a ďalší trest minimálne 4 roky a 8 mesiacov, čo je spolu minimálne 6 rokov.

Odvolací súd má za to, že z dôvodu nedostatku odvolania prokurátora, napravením pochybenia okresného súdu zrušením výroku o treste a uložením trestu naznačeným spôsobom (len trest spoločný, v minimálnej výmere 4 roky 8 mesiacov, nie trest súhrnný), by bol takýto postup v konečnom dôsledku v neprospech obžalovaného a to najmä vzhľadom na prípadné súvisiace konania (vo vykonávacom konaní, kedy je z hľadiska splnenia lehoty na podmienečné prepustenie pre odsúdeného výhodnejší

postupný výkon viacerých na seba nadväzujúcich trestov ako výkon ďalšieho trestu po prepustení z predchádzajúceho).

Priaznivejším postupom v prospech obžalovaného ako ponechanie pôvodného trestu uloženého Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014 v platnosti a uloženie spoločného trestu vo výmere minimálne 4 roky a 8 mesiacov, je zachovanie status quo, teda uloženie spoločného a súhrnného trestu vo výmere 6 rokov tak ako rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom.

K tomuto záveru dospel súd aj s dôrazom na opakovanú skutočnosť a to že ak by rušil výrok o treste a sám o treste rozhodol, by spoločný trest ukladaný v tomto konaní musel byť len v maximálnej výške výmery 4 roky 8 mesiacov (čo znamená rovnako, a zároveň nie miernejšie ako trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/124/2015), pretože odvolanie bolo podané len v prospech obžalovaného.

Čo by vo výsledku, pri zachovaní trestu uloženého Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014 vo výmere 16 mesiacov, viedlo k rovnakej celkovej výške trestu ako je v súčasnosti obžalovanému uložený napadnutým rozsudkom.

Nemožno potom súhlasiť s odvolacou námietkou v tom smere, že povinnosť uložiť súhrnný trest mal už Okresný súd Zvolen pri vynášaní rozsudku sp.zn. 1T/124/2015 zo dňa 18.11.2015, nakoľko vo Zvolene prejednávaného skutku sa dopustil ešte skôr (6.10.2014) ako bol Okresným súdom Piešťany sp.zn. 1T/36/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin (8.10.2014). Okresný súd Zvolen ukladal totiž spoločný trest, keďže odsudzoval páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť. Čiastkovými útokmi uvedeného pokračovacieho trestného činu boli útoky zo dňa 6.10.2014 a 16.10.2014, platí teda, že aj obhajoba dospela k nesprávnemu záveru, a to že sa obžalovaný skutku dopustil ešte skôr, ako bol Okresným súdom Piešťany vo veci sp. zn. 1T/36/2014 vyhlásený odsudzujúci rozsudok. Ak obžalovaný dokončil trestný čin dňa 16.10.2014, nemohol byť tento spáchaný skôr ako bol vyhlásený rozsudok OS Piešťany, keďže ten bol vyhlásený dňa 8.10.2014.

Ďalšie námietky obhajoby v podanom odvolaní sú už potom vzhľadom na vyššie uvedené irelevantné. Trest uložený okresným súdom v konečnom dôsledku nebol navyšovaný vôbec, nakoľko nie sú splnené podmienky na ukládanie súhrnného trestu. Okresným súdom Piešťany by pri naznačenom správnom postupe (neukladaní súhrnného trestu) mal obžalovaný uložený trest 16 mesiacov. Spoločný trest, ktorý mal byť ukladaný, by musel byť v minimálnej výške 4 roky 8 mesiacov. Keďže okresný súd napriek tomu uložil nielen spoločný, ale aj súhrnný trest, keďže zrušil výrok o treste OS Piešťany, v skutočnosti trest nenavýšil vôbec, keďže vo výsledku je výmera uloženého trestu 6 rokov, čo naozaj predstavuje súčet spomínaných trestov (4 roky 8 mesiacov a 16 mesiacov). Keďže spoločný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom, nemožno ho ukladať v inej výmere ani vzhľadom na celkovú výšku škody. Úvahám obhajoby o možnosti zhovievavosti vzhľadom na kritický pohľad na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 78/2011 a návrhu na uloženie priaznivejšieho trestu preto odvolací súd vyhovieť nemohol. Tu je však treba opätovne zdôrazniť aj to, že napadnutý bol len výrok o treste, nie o vine obžalovaného. Preto nie sú dôvodné námietky ohľadom právnej kvalifikácie spáchaného skutku.

Obžalovanému J. A. tak bol uložený spoločný, úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov nepodmienečne, spolu s trestom zákazu pobytu v súdnom okrese Okresného súdu Zvolen (okresy Detva, Krupina, Zvolen), ktorý bol ukladaný v súvislosti s miestom spáchania skutkov a s trvalým pobytom obžalovaného a za súčasného zrušenia výroku o treste uloženého rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/36/2014 zo dňa 8.10.2014, právoplatného dňa 16.2.2015.

Prvostupňový súd správne rozhodol o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Preto tunajší súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.